

7. Релокація бізнесу: Уряд розповів про поточні результати: веб-сайт. URL: https://biz.ligazakon.net/news/211536_relokatsya-bznesu-uryad-rozprov-pro-potochn-rezultati (дата звернення: 03.10.2022).

8. Канада допоможе відновити залізничну інфраструктуру України: веб-сайт. URL: <https://railexpoua.com/novyny/kanada-dopomozhe-vidnovyty-zaliznychnu-infrastrukturu-ukrainy/> (дата звернення: 03.10.2022).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-271-8-56>

ВПЛИВ МІГРАЦІЇ, У ЗВ'ЯЗКУ З ВІЙНОЮ, НА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ

Маршалек К. О.

аспірантка кафедри публічного права

Національного технічного університету «Дніпровська політехніка»

м. Дніпро, Україна

24 лютого 2022 року Російська Федерація розпочала широкомасштабний збройний напад на Україну із застосуванням своїх сухопутних, військово-повітряних та військовоморських сил. Російські сухопутні війська вторглися на територію України в десяти областях (Київській, Чернігівській, Житомирській, Харківській, Сумській, Донецькій, Луганській, Запорізькій, Херсонській та Миколаївській) за підтримки пов'язаних із Російською Федерацією озброєних груп, а російські військово-повітряні та військово-морські сили завдали ударів крилатими ракетами по всій території України. Початок повномасштабної війни Російської федерації проти України 24 лютого 2022 року призвів до переміщення населення якпо Україні, так і закордон.

За 7 місяців війни міжнародними організаціями такими як ООН, зафіксовано близько 10 мільйонів перетинів кордону.

Згідно з дослідженнями ІОМ (the International Organization for Migration), що проводилось серед населення України 6.7 мільйона осіб змінили місце проживання всередині країни [2].

Різні міжнародні організації публікують різні дані щодо внутрішньо переміщених осіб, середній показник внутрішньо переміщених осіб становить понад 7 мільйонів осіб.

Також невідома ситуація одо кількості осіб о залишилися чи перемістились на тимчасово окупованих територіях, за даними різних державних органів та міжнародних організацій кількість таких осіб може перевиувати 1.5 мільйони осіб.

Також беручі до уваги загальну мобілізацію в Україні, за даними Міністерства оборони України мобілізовано понад 1 мільйон осіб.

Беручі до уваги, вищезазначену ситуацію на даний момент більше 20 мільйонів осіб з різних причин змінили місце проживання, похали з місць постійного перебування або залишились на тимчасово окупованих територіях.

За різними аналітичними даними, у зв'язку з війною, роботу втратили від 5 млн до 15 млн працездатних громадян України. Розрахувати рівень безробіття під час гарячої фази війни практично.

Більшість внутрішньо переміщених осіб перехали зі східних і центральних регіонів України до Львівської, Івано-Франківської, Чернівецької, Закарпатської, Волинської, Рівненської, Тернопільської, Хмельницької та Вінницької областей.

Щодо західних областей України, то від початку війни лиш у Закарпатській області кількість населення зросла майже на 30% [1]. На Львівщину за перші два тижні війни прибули майже 110 тис. внутрішньо переміщених осіб. 400 тис. ВПО обрали Львівську область як нове місце для постійного проживання, що потребує значних додаткових мультиаспектних зусиль на місцевому й центральному рівнях. 60 тис. з них, за словами мера Львова Андрія Садового, вже влаштовані й вирішують питання щодо роботи або навчання. Це означає, що ця категорія ВПО остаточно залишиться у Львові й області, і з часом вони позбудуться статусу біженця, що позитивно позначиться на демографічній ситуації в регіоні.

Кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості можна віднести до високолатентних, де частка прихованих – майже 90%, яким притаманні усі види латентності за способом утворення.

Причинами виникнення, скажімо, штучної латентності є сором жертви, побоювання погіршення соціального статусу, небажання відповідати на безтактні, принизливі запитання слідчого про обставини того, що сталося; через погрози злочинця, що сприймаються як реальні, тощо. А в даній ситуації також міграція адже особа залишається без підтримки рідних та близьких в чужому місті або навіть країні.

Так до прикладу, у Львові скерували до суду обвинувальний акт стосовно 25-річного мешканця Київщини, який у червні силою примусив до статевого акту львівянку, яка його прихистила. Як виявилось, отримавши бажане, покидьок не спинився, і погрожуючи жінці ножем, отримав від неї пароль до її телефону та онлайн-банкінгу «Приват24», та перерахував грошові кошти на свою банківську картку. Але й цього гвалтівнику виявилось замало, і він викрав у потерпілої також особисті речі та готівку. Тож нині йому інкримінують одразу зґвалтування, вчинення сексуального насильства, розбою та крадіжки (ч. 1 ст. 152, ч. 2 ст. 152, ч. 2 ст. 153, ч. 4 ст. 187, ч. 4 ст. 185 Кримінального Кодексу).

Також виявлено факт, коли 18-річну біженку з України жорстоко згвалтували 38-річний тунісець і 26-річний нігерісець. Тепер обоє чоловіків постали перед судом у німецькому Дюссельдорфі. У разі визнання винними Рашиду та Абдуллахі загрожує тривале ув'язнення і депортація. Депутатка Бундестагу Андреа Ліндгольц розповіла Bild, що поліція має докласти більше зусиль, щоб забезпечити захист українських жінок, перевіряючи їхнє житло.

Подібну ситуацію виявлено в італійському м. Берегуардо в провінції Павія троє громадян Румунії жорстоко побили та сексуально познущались із 35-річної українки. Відомо, що 35-річна українка відпочивала із своїми знайомими. Раптово між чоловіками та потерпілою стався конфлікт. Тоді нападники жорстоко побили та намагались згвалтувати жінку. Проте їй вдалось втекти і викликати поліцію.

Також у Польщі затримали чоловіка, якого підозрюють у згвалтуванні біженки з України. Поліція міста Вроцлав, Польща, повідомила про затримання 49-річного чоловіка, якого підозрюють у згвалтуванні біженки з України. За попередньою інформацією, чоловік по інтернету заманив 19-річну українку пропозиціями допомогти. За даними місцевої влади, підозрюваному загрожує 12 років тюрми за цей «брутальний злочин».

Інший випадок – особа обіцяла 16-річній дівчині-біженці роботу та кімнату, втім представники влади вчасно втруtilись у ситуацію.

Третій випадок – на кордоні з Польщею у містечку Медика. Підозри викликав чоловік, що пропонував допомогу лише жінкам та дітям. Коли його почали допитувати поліцейські, він заплутався у свідченнях [4].

Отже, можна зробити висновок що внутрішньо переміщені особи та особи, що тимчасово переїхали до інших країн, мають крайнє незахищений статус. Через збройний напад Російської Федерації на Україну доступ до послуг для жертв сексуального насильства скоротився. Нестача комплексних, довгострокових послуг для жертв сексуального насильства, зокрема, медичного обслуговування, реабілітації та психосоціальної підтримки перешкоджатиме процесу одужання, спричинятиме затримки в повідомленні про такі випадки та може завадити зусиллям щодо притягнення порушників до відповідальності в майбутньому.

Література:

1. З України вже виїхали майже 5,5 мільйона біженців – ООН. ТСН. 30 квітня 2022 року URL: <https://tsn.ua/ato/z-ukrayini-vzhe-viyihali-mayzhe-5-5-milyona-bizhenciv-oon-2050408.html>.

2. Дослідженнями IOM (the International Organization for Migration) URL: <https://www.iom.int/>

3. Доповідь щодо ситуації з правами людини в Україні, 1 лютого – 31 липня 2022 року URL: <https://www.ohchr.org/sites/default/files/documents/countries/ua/2022-09-23/ReportUkraine-1Feb-31Jul2022-ua.pdf>

4. Біженці з України ризикують стати жертвами експлуатації та торговців людьми – ООН URL: <https://ukrainian.voanews.com/a/bizhenci-z-ukrainy-zhertvy-ekspluatacii-poperedzhae-oon/6482979.html>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-271-8-57>

ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ ПЕНСІЙНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Михайлова І. Ю.

*кандидат юридичних наук, доцент,
виконуючий обов'язки провідного наукового співробітника відділу
дослідження проблем взаємодії держави і громадянського суспільства
Київського регіонального центру
Національної академії правових наук України
м. Київ, Україна*

Прагнення України стати повноправним членом Європейського Співтовариства вже понад 20 років супроводжується намірами змінити та удосконалити національне законодавство задля приведення його до норм та стандартів ЄС, в тому числі в галузі пенсійного забезпечення, що в подальшому повинно сприяти підвищенню рівня матеріального добробуту пенсіонерів.

Зокрема, ще 14 вересня 2000 року Указом Президента України № 1072 було схвалено програму інтеграції України до Європейського Союзу [1], в якій визначалися основи нового вітчизняного пенсійного законодавства відповідно до європейських стандартів. Як підготовчий етап, до короткострокових пріоритетів (2000–2001 роки) було віднесено розробку та прийняття нормативно-правової бази для вдосконалення вже існуючої солідарної системи та запровадження накопичувальної й добровільної пенсійних систем, а до середньострокових (2002–2003 роки) та довгострокових (2004–2007 роки) пріоритетів було віднесено власне вже фактичне запровадження та функціонування накопичувальної пенсійної системи та системи недержавного пенсійного страхування.

Отож, передбачалось реформування однорівневої системи пенсійного забезпечення і запровадження змішаної трирівневої, яка повинна була розпочати своє повноцінне функціонування до 2007 року включно. Не зважаючи на те, що змішана пенсійна система запрацювала з 1 січня 2004 року, накопичувальний рівень досі не запроваджений і домінуючою залишається солідарна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування. З огляду на це, розміри пенсій українців дуже